

Сняг в Берлин

Първан Стефанов

Пресечени улици. Пресечени вени.
Пристегнати здраво. Но пак кърви.
И болката някак подземно стене.
Или с патерици върви.

А снегът се усмихва, хитрува, щипе
Децата по розовите страни.
Навее преспа и кани бащите
На играта
от преди двете войни.

Но болката все е нова. И нова.
С новия ден. И с новата нощ.
Моят век се опитва
с преспи да я бинтова –
Под шева ѝ забравил хирургически нож.

1980